

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง พล.อ.ท. ดร.ชนนนาถ เทพลิบ คณะวิชา/หน่วยงาน สถาบันการบิน สาขาวิชานักบินพาณิชย์

2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก นายศุภภัทร์พงศ์ แยมโพธิ์ คณะวิชา/หน่วยงาน สถาบันการบิน สาขาวิชานักบินพาณิชย์

3. บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

อาจารย์ประจำสถาบันการบินมหาวิทยาลัยรังสิต สอนวิชา CPD161 เครื่องฝึกบินจำลอง (Flight Simulator) CPD222 หลักการบิน (Principle of Flight) และRSU101 สังคมธรรมชาติไปไทย และทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ก่อนเป็นศิษย์การบิน

4. เรื่องที่เล่า

การเผยแพร่งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเป็นศิษย์การบิน (Personality Development before being student pilots)

5. บริบทหรือความเป็นมาของเรื่อง

บุคลิกภาพ เขavn ปัญญา ไหวพริบ เป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับคนที่ต้องการจะทำการบินเพื่อเป็นศิษย์การบินหรือนักบินพาณิชย์ สถาบันการบิน มหาวิทยาลัยรังสิต มีภาระหน้าที่ในการผลิตบัณฑิต แต่อุปสรรคสำคัญในการผลิตนักบินพาณิชย์ คือการพัฒนาบุคลิกภาพ เขavn ปัญญา ไหวพริบ ของนักศึกษาสถาบันการบิน มหาวิทยาลัยรังสิตในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ให้ผ่านเกณฑ์ของ Medical Class I ก่อนที่จะไปทำการบินในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ณ โรงเรียนการบินที่มีข้อตกลง (MOU) กับมหาวิทยาลัยรังสิต

แนวทางพัฒนาบุคลิก เขavn ปัญญา ไหวพริบ ดังกล่าวจึงต้องอาศัยการวิจัยเป็นเครื่องมือเพราะการวิจัยเป็นกระบวนการค้นคว้าหาความจริงเพื่อที่จะได้ทฤษฎี แนวความคิดใหม่ หรือเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาหรือเพื่อการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ประโยชน์ของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้ได้ความรู้ใหม่ทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ
2. ช่วยพิสูจน์หรือตรวจสอบความถูกต้องของกฎเกณฑ์ หลักการและทฤษฎี
3. ช่วยให้เข้าใจสถานการณ์ ปรากฏการณ์ และพฤติกรรมต่างๆ
4. ช่วยพยากรณ์ผลภายหน้าของสถานการณ์ ปรากฏการณ์ และพฤติกรรมต่างๆอย่างถูกต้อง
5. สามารถช่วยแก้ปัญหาให้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ
6. ช่วยในการวินิจฉัย และตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม
7. ช่วยปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
8. ช่วยปรับปรุงพัฒนาความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วมอุปสรรคหรือปัญหาในการทำงานและแนวทางในการแก้ไข

1. ต้องปรับบุคลิกให้เป็นนักวิจัยก่อนดังนี้ คือ เป็นผู้มีความอยากรู้อยากเห็น สนใจในสิ่งต่างๆอยู่ตลอดเวลา มีทัศนคติที่ดีต่อการแสวงหาความรู้หรือทำวิจัยมีความสุขเพลิดเพลินต่องานวิจัยที่สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ มีความสุขภายในอันเกิดงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เป็นผู้มีจิตใจดี ประสานงานกับผู้อื่นได้ดี ท้ายที่สุดที่ต้องมีความกระตือรือร้นในการทำวิจัย

2. อย่าลืมนำงานวิจัยคืองานที่เป็นนวัตกรรมใหม่ยังไม่รู้คำตอบของปัญหา แต่ส่วนมากมักจะไปเอาผลย้อนกลับมาหางานวิจัยหากกลุ่มประชากร

3. ต้องทำวิจัยเองอย่าจ้างทำ ไม่ได้ประโยชน์อะไรกับตัวเอง และคนอื่นๆเป็นการทำลายระบบการวิจัย

4. การสร้างเครื่องมือ เช่น แบบสอบถาม ต้องเป็นข้อความที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย ตอบได้ทันที ไม่มุงต่อคำถาม คำถามไม่น่าเบื่อ คนตอบจะได้รู้สึกว่าเขาเสียเวลาต่อการตอบคำถามเรา

5. เลือกลุ่มประชากรที่มีคุณภาพ เราก็ต้องเอาใจใส่ กระตือรือร้นในการติดตามเรื่อง การเก็บแบบสอบถาม

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้เล่าได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

1. งานวิจัยที่ดี ควรจะได้นำไปใช้ประโยชน์ ถูกเผยแพร่ต่อสังคม
2. ต้องเปลี่ยนทัศนคติต่องานวิจัยที่ว่างงานวิจัยเห็นผลซ้ำ และไม่ได้ทำจริง
3. คนไทยไม่ค่อยชอบการค้นหาคำความจริง
4. รัฐบาล สถานศึกษา และเอกชน ควรจะสนับสนุนการทำวิจัยให้มาก